

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 119

гр. Пловдив , 08.07.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на осми юли, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Красимира Д. Ванчева Въззивно частно
търговско дело № 20215001000491 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл. 274, ал.1 от ГПК във вр. с чл.729,ал.3 и чл.621 от ТЗ.

Образувано е по частна жалба на Н. а. за п. - гр. С.,представявана от В. П.-директор на дирекция „Държавни вземания“,срещу определение №260349 от 09.06.2021 г.,постановено по т.д.№43/2015 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик,с което е одобрена частична сметка за разпределение,обявена в ТРРЮЛНЦ под №20210413141950 по партидата на ЕТ „А. Х. - А.“-в несъстоятелност-гр.П.,обл.П..В частната жалба е заявено,че с посоченото определение съдът е оставил без уважение подаденото от Н. възражение срещу обявената в регистъра на 13.04.2021 г. частична сметка за разпределение и е одобрил същата сметка без изменение,приемайки в тази връзка,че движимите вещи,които са били предмет на продажба заедно с недвижимите имоти и чиято продажна цена се разпределя с оспорваната сметка,представляват съоръжения,които били трайно изградени към датата на ипотеката,както и че те съставляват неразделна част от сградите и земята,поради което извършената продажба била законосъобразна.Агенцията-частен жалбоподател счита постановеното от ОС-Пазарджик определение за неправилно и немотивирано,доколкото според нея спорът не е дали продажбата е законосъобразна или не,а дали получената от осребряването сума подлежи на разпределение изцяло в полза на кредитора „О. Б. Б.“АД или не.В тази връзка агенцията намира за неоснователни аргументите на синдика,че движимите вещи били трайно изградени към датата на ипотеката,учредена от длъжника в полза на „О.“АД,поради което и по отношение на движимите вещи този кредитор имал

право на предпочтително удовлетворяване по реда на чл.722,ал.1,т.1 от ТЗ.Тези аргументи,според агенцията-частен жалбоподател,не намират законова опора,доколкото по отношение на движимите вещи обезпечението е не ипотека,а залог,каквото обаче в случая няма сред приетите за вземанията на банката обезпечения.Сочи,че единственото прието обезпечение в полза на вземанията на „О.“АД е договорната ипотека по посочения в частната жалба нотариален акт от 07.06.2007 г.,учредена върху конкретно описания в същата жалба недвижим имот.Според агенцията,съжденията на съда биха били основателни в случай,че в нотариалния акт,с който е учредена ипотека,изрично е посочено,че същата се учредява и върху настоящите и бъдещите подобрения и приращения,и то само ако са били достатъчно индивидуализирани по начин,позволяващ безспорно идентифициране на бъдещите обекти-предмет на приращение.В конкретния случай обаче,както било видно от нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека,същата била учредена не върху поземления имот ведно с настоящите и бъдещите подобрения и приращения,а върху конкретно изброени съгласно изискването на чл.166,ал.2 от ЗЗД и посочени съгласно изискването на чл.167,ал.2 от същия закон имоти,описани в частната жалба.Счита още,че са неотносими към настоящия спор както изложените от съда твърдения,че съоръженията били трайно изградени към датата на ипотека и съставлявали неразделна част от земята,така и изводът,че именно поради това извършената продажба била законосъобразна.Н.ротив,както смята агенцията-частен жалбоподател,след като продаваните активи са съществували към момента на учредяване на договорната ипотека,но само върху конкретизираните в нотариалния акт активи е учредено обезпечение,то обезпеченият кредитор има право да получи само стойността на онези от тях,които са приети като обезпечение за приетите му вземания,независимо от това дали активите ще бъдат продадени поотделно или като съвкупност предвид функционалната им свързаност.

С оглед на горните съображения и предвид разпоредбата на чл.722,ал.1,т.1 от ТЗ,Н. счита,че в полза на кредитора „О.“АД синдикът е следвало да разпредели получената продажна цена за поземлен имот с площ от 1630 кв.м.,сграда/магазин,канцелария/ със застроена площ от 57 кв.м.,сграда пълначно със застроена площ от 13 кв.м.,навес за зареждане със застроена площ от 144 кв.м. и гараж със застроена площ от 20 кв.м. и четири броя колонки за зареждане,а получената от продажбата на следните движими вещи:резервоар-цистерна 48 000 л. Бензин,резервоар-цистерна 24 000 л. ДГ,резервоар-цистерна 24 000 л. Бензин,резервоар-цистерна към резервоар-цистерна 24 000 л. ДГ,резервоар-цистерна,ограда стопански двор,рекламно табло-2 броя,беседка,билборд,цистерна 12 куб.м.,рекламно пано,тръбопровод-дизел гориво,компютърна система,компютърна касова система и щуцер,предвид липсата на прието в производството по несъстоятелност обезпечение върху тях,е следвало да бъде разпределена в полза на хирографарните кредитори на търговеца,включително и за приетите в производството по несъстоятелност публични вземания с поредност на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.6 от ТЗ.Изложен е и аргумента,че потвърждавайки незаконосъобразна сметка,съдът по несъстоятелността е постановил незаконосъобразен акт,с който валидира

действията на синдика.

И въз основа на поддържаните в частната жалба доводи, Н. моли да бъде постановено от настоящата инстанция определение, с което на основание чл.729, ал.1 от ТЗ да бъде отменено определение №260349 от 09.06.2021 г., постановено по т.д.№43/2015 г. по описа на ОС-Пазарджик, с което е одобрена изготвената от синдика сметка за разпределение, обявена в ТРРЮЛНЦ по партидата на ЕТ „А. Х. - А.“-в несъстоятелност-гр.П., обл.П., под №20210413141950, и да бъде върнато делото на първоинстанционния съд с указания синдикът да изготви нова сметка за разпределение, която да бъде съобразена с действащите норми и с чл.721 и сл. От ТЗ, като в полза на обезпечения кредитор „О. Б. Б.“ АД да бъде разпределена само сумата, постъпила от продажбата на активите, които са предмет на обезпечение, а разликата до пълния размер на получената продажна цена да бъде разпределена между кредиторите на търговеца при съобразяване на реда и привилегиите съгласно разпоредбите на Търговския закон, включително и за публичните вземания с поредност по чл.722, ал.1, т.6 от ТЗ.

В частната жалба е заявено и особено искане на основание чл.277 от ГПК във вр. С чл.621 от ТЗ да бъде постановено спиране на изпълнението на определение №260349 от 09.06.2021 г., постановено по т.д.№43/2015 г. по описа на ОС-Пазарджик, с което е одобрена изготвената от синдика сметка за разпределение.

Съгласно чл.729, ал.2 от ТЗ, подадената от Н. частна жалба срещу определението за одобряване на горепосочената сметка за разпределение, е обявена в ТРРЮЛНЦ на 18.06.2021 г. /под №20210618162310/, с което всички кредитори в производството по несъстоятелност на горния едноличен търговец, както и самият едноличен търговец-длъжник следва да се смятат за уведомени за частната жалба.

В законния едноседмичен срок от обявяването на частната жалба в ТРРЮЛНЦ не е подаден писмен отговор на същата от кредитор на ЕТ „А. Х. - А.“-в несъстоятелност, с ЕИК

Отговор е подаден единствено от С.Ф. М. в качеството му на синдик на несъстоятелния едноличен търговец-длъжник, като е изразено становище в същия отговор, че частната жалба на Н. е неоснователна, а обжалваното с нея определение на съда по несъстоятелността е материалноправно и процесуалноправно законосъобразно. Поддържа се аргумента, че не са налице твърдените от частния жалбоподател пороци на обжалвания съдебен акт. Според синдика, ОС-Пазарджик правилно е приел, че съоръженията са неразривно свързани с недвижимия имот, пригодени за неговото ползване-бензиностанция и пункт за зареждане на бутилки и именно върху този имот е учредена договорна ипотека в полза на „О.“ АД-“Бензиностанция и газстанция с пункт за зареждане на бутилки“. Както смята синдикът, недвижимият имот и съоръженията представляват единно функционално обособено цяло. Движимите вещи, находящи се в имота не подлежат на самостоятелна продажба, според синдика, като същият заявява, че тези вещи не притежават стойност извън

функцията, която извършват в недвижимия имот. Сочи още, че в приложената по делото оценка, вещото лице е оценявало недвижимия имот, ведно със съставляващите неразделна част от цялото съоръжение движими вещи, а без тях имотът би бил със съвсем различен характер и стойност. По тези съображения синдикът моли да бъде оставена без уважение частната жалба на Н. и да се потвърди обжалваното определение като правилно и законосъобразно.

Пловдивският апелативен съд провери допустимостта на частната жалба, както и допустимостта и законосъобразността на обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателя, прецени обстоятелствата и доказателствата по делото във връзка с частната жалба и намери за установено следното:

Частната жалба е редовна и е подадена в срок от процесуално легитимирана страна съгласно чл. 729, ал. 3 от ТЗ, тъй като изхожда от кредитор, подал възражение по чл. 728 от ТЗ срещу сметката за разпределение. Наред с това, самото обжалвано определение е акт на съда по несъстоятелността, подлежащ на инстанционен контрол съгласно чл. 729, ал. 3 във вр. с ал. 1 от ТЗ. С оглед на това частната жалба е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на частната жалба:

По т.д. №43/2015 г. по описа на ОС-Пазарджик, представляващо делото по несъстоятелност на ЕТ „А. Х. - А.“ - в несъстоятелност, с ЕИК ..., синдикът С.М. е представил изготвена от него сметка за разпределение от 06.04.2021 г. на осребрена част от масата на несъстоятелността, като от нея е видно, че разпределената сума е в размер на 100 000 лв. и същата е разпределена в полза на един кредитор - „О. Б. Б.“ АД, с ЕИК, като е посочено още в сметката списъка, по който е прието вземането на същия кредитор, размера на вземането, степента на удовлетворяването - 29,88 % от приетите вземания и поредността на удовлетворяване - чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, като в тази връзка е отразено, че вземанията на посочения кредитор са обезпечени с договорна ипотека, учредена с нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, акт №.... г. на Служба по вписванията - П..

На датата 13.04.2021 г. в ТРРЮЛНЦ по електронната партида на длъжника - едноличен търговец е обявено съобщение за изготвяне на горната частична сметка за разпределение, както е според изискването на чл. 727, изр. второ от ТЗ, а на основание изречение първо от същата разпоредба, сметката за разпределение е била поставена за 14 дни на определеното за целта видно и общодостъпно място в сградата на Окръжен съд - Пазарджик на ул. „Хан Крум“ №3. В 14-дневния срок по чл. 727 от ТЗ кредиторът Н. а. за пр. - С. е подал възражение по чл. 728 от ТЗ срещу сметката за разпределение, излагайки в него същите основни доводи, които поддържа и в сега подадената частна жалба, а именно: постъпилата сума в размер на 100 000 лв., която синдикът изцяло е разпределил в полза на ипотекарния кредитор „О.“ АД, е получена от продажбата както на ипотекирания

недвижим имот и построените в него сгради, така и от продажбата на движимите вещи, изброени в постановлението за възлагане от 08.12.2020 г., върху които обаче кредиторът „О.“ АД няма обезпечение, предоставящо право на предпочитително удовлетворяване от тяхната стойност. С оглед на това, възразилият кредитор Н. е изразил становище във възражението си по чл. 728 от ТЗ, че изготвената от синдика частична сметка за разпределение е изготвена в противоречие с правилата на Търговския закон, тъй като в полза на обезпечения кредитор е следвало да бъде разпределена само сумата, постъпила от продажбата на ипотекирания в негова полза активи-недвижимият имот и построените в него три броя сгради, а сумата, платена за останалите активи следва да бъде разпределена за удовлетворяване на кредиторите от следващите редове на чл. 722, ал. 1 от ТЗ.

С обжалваното определение №260349 от 09.06.2021 г., постановено по т.д. №43/2015 г. по описа на ОС-Пазарджик, съдът е разгледал подаденото от Н. възражение по чл. 728 от ТЗ и го е счел за неоснователно, приемайки в тази връзка, че съоръженията, намиращи се в ипотекирания в полза на „О.“ АД недвижим имот, са били трайно изградени към датата на ипотеката и съставляват неразделна част от сградите и земята, поради което извършената продажба е законосъобразна. В този контекст съдът по несъстоятелността е приел още, че в оценителският доклад, депозиран по делото и изготвен от лицензиария оценител Д. Ж. Д., е дадена оценка на недвижимия имот и съоръженията, като са описани помпи, бензинови колонки и др., които са неразривно свързани с недвижимия имот, пригодени за неговото използване-бензиностанция и пункт за зареждане на бутилки. Като краен резултат, приемайки в мотивната част на определението, че подаденото от Н. възражение по чл. 728 от ТЗ е неоснователно и че изготвената от синдика сметка за разпределение подлежи на одобряване, съдът с диспозитива на определението от 09.06.2021 г. е одобрил същата сметка за разпределение, обявена на 13.04.2021 г. в ТР под №...0 и съставена от синдика на ЕТ „А. Х. - А.“ /н/, с ЕИК Обжалваното определение, на основание чл. 729, ал. 2 от ТЗ, е обявено в ТРРЮЛНЦ по партидата на длъжника на датата 10.06.2021 г.

Настоящият апелативен съд счита обжалваното определение за правилно. От фактическа страна е ясно, а и самият частен жалбоподател не оспорва, че продадените заедно с недвижимия имот по реда на чл. 717ж от ТЗ движими вещи са функционално свързани с недвижимия имот, трайно са поставени в него и обслужват главната вещ-недвижимият имот, находящ се в гр. П., ул. „М.“ №1 и представляващ според описанието му в нот. акт за учредяване на договорна ипотека от 07.06.2007 г., акт №... г. на Служба по вписванията-П. /приложен в заверено копие към молбата за предявяване на вземания на „О.“ АД/ урегулиран поземлен имот, означен като парцел ... по плана на града от 1980 г., с площ 1630 кв.м., ведно с построените в имоти: бензиностанция-3 броя колонки и автомобилна газстанция с пункт за туристически бутилки с вместимост до 5 дм, съдържащи: а/обслужваща сграда с магазин със ЗП 27 кв.м.; б/офис със ЗП 30 кв.м.; в/сграда-пункт за зареждане на бутилки със ЗП 13 кв.м.; г/предпазна козирка над острова за бензиноколонка и газоколонката със ЗП 144 кв.м. д/подземен склад със ЗП 134 кв.м. Спорът, предвид изложените от частния жалбоподател оплаквания, поддържани и в подаденото от него възражение по чл. 728 от ТЗ, е дали синдикът

е следвало да разпредели в полза на обезпечения кредитор „О.“ АД получената продажна цена на следните движими вещи: резервоар-цистерна 48 000 л. бензин, резервоар-цистерна 24 000 л. ДГ, резервоар-цистерна 24 000 л. бензин, резервоар-цистерна към резервоар-цистерна 24 000 л. ДГ, резервоар-цистерна, ограда стопански двор, рекламно табло-2 броя, беседка, билборд, цистерна 12 куб.м., рекламно пано, тръбопровод-дизел гориво, компютърна система, компютърна касова система и щуцер. Становището на Н. в тази връзка е, че сумата от продажбата на изброените движими вещи е следвало да бъде разпределена не в полза на посочения кредитор, тъй като липсва прието в производството по несъстоятелност обезпечение върху тях, а учредената в полза на кредитора договорна ипотека се разпростира само върху недвижимия имот и гореописаните построени в него сгради, поради което същият кредитор се ползва с правото на предпочитително удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ само от продажната цена за същия недвижим имот и сградите, не и за движимите вещи, изброени по-горе, макар и те да са продадени заедно с имота и да съставляват едно функционално цяло с него.

Настоящата инстанция намира, че поради трайното поставяне в недвижимия имот и придаденото им предназначение на вещи, обслужващи експлоатацията на главната вещ-недвижимия имот ведно с построените в него сгради, гореизброените движими вещи попадат в групата на т.нар. „служещи вещи“ и по-конкретно се подчиняват на правния режим на принадлежностите по смисъла на чл. 98 от ЗС, които представляват самостоятелни движими или недвижими вещи, но следващи по силата на диспозитивно правило /ако не е постановено или уговорено друго/ юридическата съдба на обслужваните от тях главни вещи. Принадлежността по смисъла на посочената разпоредба, макар и да представлява отделна вещ с известна юридическа самостоятелност, то тя е свързана по своето предназначение с функционирането на главната вещ, има вторично, обслужващо главната вещ предназначение и е подчинена на нейния правен режим, като в този смисъл двете вещи имат общ собственик, обременени са с еднакви тежести, представляват общ обект на принудително отчуждаване и др.

Предвид гореизложените съображения и възприетият извод, че сочените от агенцията-частен жалбоподател движими вещи, с оглед тяхното квалифициране като служещи вещи и принадлежност към главната вещ по смисъла на чл. 98 от ЗС /доколкото няма данни да е постановено или уговорено друго/, а оттам и подчиняването им на правния режим на главната вещ, следват юридическата съдба на последната вещ и в този контекст следва да се приеме, че учредената върху главната вещ-недвижимия имот ведно с построените в него сгради, договорна ипотека /имаща характера на тежест върху имота/, се простира и върху така сочените от частния жалбоподател движими вещи. Затова и кредиторът, в чиято полза е учредена ипотека, има правото на предпочитително удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ и от стойността на тези движими вещи /а не само от стойността на недвижимия имот/, получена вследствие на проведената по реда на чл. 717ж от ТЗ продажба на вещите. По тези съображения настоящият съд намира, че като е счел за неоснователно подаденото от Н.

възражение по чл.728 от ТЗ срещу изготвената от синдика сметка за разпределение и като е одобрил с обжалваното определение същата сметка,съдът по несъстоятелността е постановил правилен съдебен акт,който следва да бъде потвърден с настоящото определение,а подадената от Н. частна жалба срещу този акт е неоснователна и като такава не подлежи на уважаване.

В частната жалба,както се отрази по-горе,е заявено особено искане на основание чл.277 от ГПК да бъде постановено от настоящия съд спиране на изпълнението на обжалваното определение №260349 от 09.06.2021 г.,с което е одобрена изготвената от синдика частична сметка за разпределение.Това искане е неоснователно поради обстоятелството,видно и от самия диспозитив на обжалваното определение,че частичната сметка за разпределение подлежи на изпълнение от синдика след влизането ѝ в сила,а влизането ѝ в сила ще настъпи с постановяване на настоящото определение,тъй като то е окончателно,и от друга страна,с постановяване на настоящото определение,предвид окончателния му характер,приключва производството по обжалване на определението от 09.06.2021 г. и това прави безпредметно спиране на изпълнението му на основание чл.277 от ГПК.Ето защо посоченото и коментирано особено искане ще се остави без уважение.

Мотивиран от горното Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №260349 от 09.06.2021 г.,постановено по т.д.№43/2015 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик,с което е одобрена сметка за разпределение,съставена от синдика на ЕТ „А. Х. - А.“-в несъстоятелност-гр.П.,обл.П.,с ЕИК ...-адв. С.М. и обявена на 13.04.2021 г. в Търговския регистър по партидата на длъжника под №...0.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното в частната жалба на Н.-С. особено искане да бъде спряно на основание чл.277 ГПК във вр. с чл.621 от ТЗ изпълнението на обжалваното определение №260349 от 09.06.2021 г.,постановено по т.д.№43/2015 г. по описа на ОС-П.,с което е одобрена изготвената от синдика сметка за разпределение.

Определението да се впише в особената книга по чл.634в,ал.1 от ТЗ.

Заверен препис от настоящото определение да се изпрати на Агенция по вписванията-Търговски регистър за вписването му по партидата на длъжника ЕТ „А. Х. - А.“-в несъстоятелност-гр.П., обл.П.,с ЕИК

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____